

РЕШЕНИЕ

№ 214

гр. Свиленград, 20.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на седми ноември през две хиляди двадесет
и трета година в следния състав:

Председател: Кремена Т. Стамболиева Байнова

при участието на секретаря Ренета Н. И.ова
като разгледа докладваното от Кремена Т. Стамболиева Байнова
Административно наказателно дело № 20235620200607 по описа за 2023
година

, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № BG2023/3000-554/НП от 18.09.2023 година на Началника на Отдел „Митническо разузнаване и разследване” („МРР”) в Териториална дирекция Митница – Пловдив при Агенция „Митници”, с което на „Стил-БГ” ЕООД с ЕИК 126641669, със седалище и адрес на управление: град Свиленград, ул.„Продан Таракчиев” № 1, област Хасково, със съдебен адрес: град Свиленград, ул.„Димитър Благоев” № 4 б, област Хасково, чрез адвокат И. Д., представлявано от управителя Благомир Г. Благоев, за нарушение на чл. 123, ал. 6 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) е наложено административно наказание „Имуществена санкция” в размер на 1 000 лв. (т. 1), на основание чл. 124, ал. 1 от ЗАДС са отнети в полза на Държавата 20 броя пакети с нарязан тютюн за цигари марка „George Karelias and Sons”, всички с надпис, който съдържа думите „Duty free” (т. 2) и на основание чл. 124а, ал. 1 от ЗАДС е лишено от право да упражнява дейност с акцизни стоки за срок от 1 месец в търговски

обект – магазин, находящ се на главен път Е 80, паркинг „Генералово”, област Хасково (т. 3).

Дружеството-жалбоподател чрез процесуалния си представител – адвокат И. Д., моли за цялостна отмяна на НП, тъй като било незаконосъобразно и неправилно – издадено при допуснати процесуални нарушения и в противоречие с материалния закон, липсвали обективните признаци от състава на нарушението, дружеството не било извършило нарушението и т.н. Претендират се разноси по делото.

В съдебната фаза, редовно призовано, дружеството-жалбоподател не изпраща представител. За тях се явява адвокат И. Д., който пледира за отмяна на обжалваното НП, тъй като за едно и също деяние дружеството било санкционирано два пъти. Представена е Писмена защита, в която процесуалният представител развива подробно доводите си в тази насока, като допълнително сочи че е налице маловажност на случая. Представен е Списък на разноските.

В съдебната фаза се ангажират писмени доказателства.

Административнонаказващият орган (АНО) (въззиваемата страна) – Началникът на Отдел „МРР” в Териториална дирекция Митница – Пловдив при Агенция „Митници”, редовно призован, изпраща процесуален представител – Началник на сектор „Административнонаказателна дейност и разследващи органи” към Отдел „МРР” в Териториална дирекция Митница – Пловдив при Агенция „Митници”, лице с висше юридическо образование - Златка Ряхова, която пледира че НП е издадено законосъобразно. От Съда се иска същото да бъде потвърдено изцяло с правни аргументи за отсъствие на процесуални нарушения и правилно приложен материалния закон, предвид безспорно доказано, от събраните в хода на процеса доказателства, извършването на нарушението по ЗАДС и установени съставомерните обективни признаци на същото при възведената правна квалификация, както и авторството на деянието. Претендират се разноси по делото под формата на юрисконсултско възнаграждение. Не е представен Списък на разноските.

В съдебната фаза се ангажират писмени и гласни доказателства.

Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград, редовно призовани по реда на надзора за законност, не изпращат представител и не вземат становище.

Съдът, след като прецени поотделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следното от фактическа страна:

На 21.03.2023 година във връзка със специализирана полицейска операция съгласно Заповед с рег.№ 351р-6311/20.03.2023 година и по предварително получена информация в Група „ПИП” на РУ – Свиленград по линия „Акцизи”, в изпълнение на служебните си функции, около 10.00 часа полицейски служители при РУ – Свиленград при ОДМВР – Хасково, извършват проверка в търговски обект – магазин, находящ се на главен път Е 80, паркинг „Генералово”, област Хасково, стопанисван от дружеството-жалбоподател, в присъствието на управителя му, който след като е уведомен за предмета на проверката - наличие на акцизни стоки, заявява, че в обекта държи такива. Зад щанда за продажба на търговския обект в черна полиетиленова торба полицейските служители намират процесните пакети с нарязан тютюн за цигари, както и цигари, като всички акцизни стоки са с надпис, съдържащ думите „Duty free” и са без акцизен бандерол. Така разкрития тютюн за цигари управителят на дружеството-жалбоподател предава доброволно на полицейските органи, за което е съставен Протокол за доброволно предаване от същата дата, находящ се в Административнонаказателната преписка (АНП), в който посочва, че тютюнът е за лична употреба. Относно наличието на тютюн в търговския обект, количеството му - конкретно и обективните му белези, непосредствени - лични възприятия, формират свидетелите И. А. Т. и Р. А. К., в резултат на фактическо преглеждане на търговския обект, където е открит процесният тютюн. Същите в показанията си потвърждава факта за намирането на това тютюнево изделие, като уточняват, че всичките пакети носят надпис, съдържащ думите „Duty free” върху опаковките си и са без акцизен бандерол.

За така извършената проверка и резултата от същата, вече се посочи е съставен надлежния Протокол от 21.03.20238 година за доброволно предаване, приложен в АНП. Данните от последния са идентични и съвпадат с идентификация на предмета на нарушението. В графата за пояснения управителят на дружеството-жалбоподател сочи, че тютюнът е за лична употреба. Съставен е и Фотоалбум на процесния тютюн, съдържащ снимки, от които е виден предметът на нарушението, включително марката, че е без

бандерол и с надпис, съдържащ думите „Duty free”.

Изготвени са и Докладни записки и Протокол за извършена проверка от свидетеля И. Т..

Преписката е изпратена в Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград, която с Постановление от 16.05.2023 година отказва да образуваното Досъдебно производство (ДП) на основание чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК, тъй като деянието не съставлява престъпление и изпраща преписката по компетентност на Териториална дирекция Митница Пловдив, т.е. на компетентния наказващ орган по смисъла на чл. 128, ал. 2 от ЗАДС за произнасяне. На 22.05.2023 година АНО получава Постановлението за отказ да се образува наказателното производство, ведно с материалите по преписка № ЗМ-116/2023 година по описа на РУ – Свиленград. Документите са изпратени по компетентност на Отдел „МРР”.

Изпратена е покана до законния представител на дружеството-жалбоподател да се яви на 04.07.2023 година за съставяне на Акт за установяване на административно нарушение (АУАН), но той не се явява. Поканата, редовно връчена по пощата на 20.06.2023 година, видно от приложената Разписка - Известие за доставяне - надлежно оформена - датирана и подписана, се намира в АНП, като е посочено, че е получена лично от управителя Благоев.

При тези фактически обстоятелства и в резултат от осъществения контрол от страна на полицейските органи, митническите органи приемат, че е извършено нарушение на ЗАДС, като въз основа на представените документи определят процесното количество нарязан тютюн за цигари за държано от дружеството-жалбоподател в качествата на юридическо лице.

Предвид разкритото нарушение на ЗАДС, направените констатации в момента на проверката, отразени в съставения Протокол, материализиращ данни за откритието на деянието, неговия извършител, изяснените негови форма и изпълнителен механизъм и установения точен предмет, митническите органи предприемат действия във връзка със съставянето на АУАН. Предвид констатираното нарушение, в кръга на службата си, М. В. С. – Главен инспектор в Отдел „МРР” в Териториална дирекция Митница Пловдив при Агенция „Митници”, съставя против дружеството-жалбоподателя при условията на чл. 40, ал. 2 и ал. 4 от ЗАНН

АУАН с № BG10072023/3000/A-339 от дата 10.07.2023 година. В така съставения констатиращ акт, С. излага подробно фактическо описание на нарушението и изпълнителната му форма, както и другите обективни признаци, наред и с обстоятелствата по извършването, откриването и установяването на същото. В съответствие с обективизираните в Акта фактически твърдения, дружеството-жалбоподател е привлечено към административнонаказателна отговорност за това, че държи в процесния търговски обект нарязан тютюн за цигари с надпис „For duty free sale only”, индивидуализиран според описаното в Акта относно количеството, вида, търговската марка и опаковката, а именно нарязан тютюн за цигари: марка „George Karelias and Sons” – 20 пакета по 25 грама всеки, всички с надпис, който съдържа думите „Duty free”. Така описаното деяние, по време и място се твърди да е осъществено на 21.03.2023 година след проверка в търговски обект, находящ се на главен път Е 80, паркинг „Генералово”, област Хасково. Досежно правната квалификация на същото – посочена е разпоредбата на чл. 123, ал. 6 от ЗАДС. АУАН е връчен на управителя на дружеството-жалбоподател на 17.07.2023 година, който не вписва, че има възражения против изложените в него фактически констатации, като връчването му удостоверява с подписа си. В изложението е и Писмо на РУ – Свиленград.

Срещу Акта в законоустановения 7-дневен срок не постъпва Възражение.

Впоследствие въз основа на този АУАН, Началникът на Отдел „МРР” в Териториална дирекция Митница Пловдив при Агенция „Митници” на 18.09.2023 година издава обжалваното НП № BG2023/3000-554/НП, с което налага на дружеството-жалбоподател административно наказание „Имуществена санкция” в размер на 1 000 лв. за нарушение на чл. 123, ал. 6 от ЗАДС. Както вече бе посочено в Акта, така и в НП е прието за установено, че дружеството-жалбоподателя е извършило нарушение по чл. 123, ал. 6 от ЗАДС, тъй като е държало тютюневи изделия с надпис на пакетите, съдържащ думите „Duty free”. АНО постановява също така на основание чл. 124, ал. 1 от ЗАДС и отнемане в полза на Държавата на предмета на това нарушение, както и на основание чл. 124а, ал. 1 от ЗАДС лишаване на дружеството от право да упражнява дейност с акцизни стоки за срок от 1 месец в търговския обект. НП е редовно връчено на управителя на дружеството-жалбоподател на 27.09.2023 година, видно от приложената Разписка - надлежно оформена - датирана и

подписана, се намира в кориците на делото, с отразено и личното получаване на НП от законния представител на дружеството-жалбоподател (в същия смисъл е и изявлението на адвокат Д., направено в Писмената му защита). Възражения относно начина и формата на връчване на НП не се противопоставят в настоящото съдебно производство.

Видно от приетата Служебна бележка от 09.08.2023 година на Териториална дирекция Митница Пловдив - Отдел „Акцизна дейност”, приложена в АНП, дължимият акциз за процесното количество тютюн с надпис върху пакетите, съдържащ думите „Duty free”, възлиза в общ размер 83.50 лв. Акцизът, в посочения размер е измерен в килограми (данъчна основа) като акцизната ставка за килограм от 01.03.2023 година е 167 лв. и данъчната основа е умножена по акцизната ставка (0.500 кг x 167 лв. = 83.50 лв. дължим акциз). Т.е на тази основа, съобразно правилото на чл. 29, ал. 2 от ЗАДС е приложена съответната акцизна ставка по чл. 38, ал. 1 от ЗАДС и така е определен, съгласно чл. 41 от ЗАДС, размерът на дължимия акциз, според изложените от АНО мотиви в НП, констативносъобразителната част. При тези данни двойният размер на дължимия акциз за тютюна – предмет на нарушението възлиза на 167 лв. Дружеството-жалбоподател не възразява и не релевира възражения за неправилното определяне размера на акциза, поради което липсва основание за различни фактически изводи относно неговата стойност, твърдяна от АНО.

Видно от приетата като доказателство по делото Заповед № ЗАМ – 978/32-220244 от 13.06.2023 година на Директора на Агенция „Митници”, Началниците на Отдели „МРР” в Териториалните дирекции имат право съобразно териториалната си компетентност да издават НП за нарушения по ЗАДС. Т.е. Началникът на Отдел „МРР” в Териториална дирекция Митница Пловдив се явява носител на санкционна власт, делегирана му в длъжностно качество (заемана длъжност) от наказващия орган по закон съгласно чл. 128, ал. 3 от ЗАДС – Директорът на Агенция „Митници” по надлежния ред с административен акт - Заповед. Персоналното заемане на длъжността от Диана Димитрова Стоянова е служебно известно на Съда. Налице е и материалната компетентност на актосъставителя М. В. С., заемаща към датата на съставяне на АУАН длъжността „Главен инспектор в Отдел „МРР” в Териториална дирекция Митница Пловдив при Агенция „Митници””, която

несъмнено е митнически орган по смисъла на чл. 128, ал. 2 от ЗАДС, поради което и този факт се явява установен.

В кориците на делото са налични Справки от БИМИС и от Регистър: АНП.

По делото са представени и приети като доказателства документи, касаещи предприетите от митническите органи действия във връзка с отритите в търговския обект цигари.

В кориците на делото са приложени и Справки относно актуалното състояние на дружеството-жалбоподател, включително от Търговския регистър.

Изложената фактическа обстановка, съответстваща изцяло и на констатациите, обективирани в АУАН и възприети от АНО в НП, се установява по категоричен начин от писмените доказателства и от показанията на разпитаните в съдебно заседание, проведено на 07.11.2023 година свидетели – И. А. Т. и Р. А. К.. Писмените доказателствени източници, по тяхното съдържание не се оспориha от страните и Съдът ги кредитира за достоверни, като цени същите при формиране на фактическите и правните си изводи. С тази правна преценка, за обективно верни се възприеха и свидетелските показания, които са безпротиворечиви, логични и взаимнодопълващи се, правдиво звучащи и при липса на индиции за предубеденост на свидетелите. Основания за критика по отношение на свидетелските показания не се намериха, а служебното им качество – служители на РУ – Свиленград към ОДМВР - Хасково, в този смисъл липсва и служебна зависимост и отношения на пряка подчиненост спрямо АНО. Посочените лица достоверно пресъздават обстоятелствата от конкретната проверка и случилите се събития, които възпроизвеждат в показанията си. И това е така предвид липсата на противоречия – вътрешни и помежду им (както вече бе посочено), от друга страна те не се компрометират и при съотнасяне и с останалите доказателствени източници – писмените такива, нито пък се опровергават с насрещни доказателства, ангажирани от страна на дружеството-жалбоподател. Точно обратното, свидетелските показания са в цялостна корелация и напълно убедително се подкрепят от фактическите обстоятелства, съдържими се в писмените доказателства от АНП. Ето защо, според Съда показанията и на двамата свидетели не са и не се считат за

насочени към прикриване на обективната истина по делото. По своя доказателствен ефект и стойност, така обсъдените и оценени с кредит на доверие гласни доказателства са пряко относими към изпълнителното деяние на процесното нарушение и неговото авторство, времето и мястото на осъществяването му, като потвърждават фактическото му извършване от дружеството-жалбоподател, с оглед установения факт на държане на тютюневи изделия – нарязан тютюн за цигари, с надпис на пакетите, съдържащ думите „Duty free”. Поради това Съдът ги кредитира изцяло за достоверни.

С правна преценка за достоверност, Съдът изцяло кредитира и писмените доказателства, приложени в АНП, както и допълнително представените такива от процесуалните представители на страните, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр.чл. 84 от ЗАНН. Същите се цениха изцяло по съдържанието си спрямо възпроизведените в тях факти, респ. автентични по признак – авторство.

*Като прецени така установената фактическа обстановка с оглед нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, при цялостната служебна проверка на акта, при условията на чл. 84 от ЗАНН, вр.чл. 14, ал. 1 и ал. 2 от НПК и във връзка със становищата на страните, настоящият състав на Свиленградски районен съд, достигна до следните **правни изводи**:*

Преценена по същество, Жалбата е неоснователна.

ПО ДОПУСТИМОСТТА НА ЖАЛБАТА

Жалбата е с правно основание чл. 59, ал. 1 от ЗАНН и е допустима – подадена е в преклузивния срок по ал. 2 на посочения текст видно от датата на депозирането ѝ в Регистратурата на АНО, от надлежно легитимирано за това действие лице (срещу, което е издадено атакуваното НП) – процесуален представител с Пълномощно, приложено по делото, при наличие на правен интерес от обжалване и пред местно (по местоизвършване на твърдяното нарушение) и родово (по аргумент от чл. 59, ал. 1 от ЗАНН) компетентния Свиленградски районен съд. Ето защо същата е проявила своя суспензивен (спиращ изпълнението на НП – аргумент от чл. 64, б. „б” от ЗАНН) и

девулативен (сезиращ Съда – чл. 59, ал. 1 от ЗАНН) ефект.

На основание чл. 79 б от ЗАНН, Съдът констатира, че процесната Имуществена санкция не е платена – видно от Писмо с вх.рег.№ 8092 от 24.10.2023 година. Ето защо производството не подлежи на прекратяване поради влизане в сила на НП в тази му част в резултат на плащане на финансовата санкция.

ПО ПРИЛОЖЕНИЕТО НА ПРОЦЕСУАЛНИЯ ЗАКОН

Обжалваното НП и АУАН, въз основа на който е издадено, са законосъобразни от формална, процесуалноправна страна, като Съдът достигна до тези изводи след служебна проверка на съдържанието и материалите от приложената АНП, като не се констатираха недостатъци на актовете.

Спазена е изцяло административната процедура по съставяне на Акта и издаване на обжалваното НП, не се констатираха допуснати процесуални нарушения във фазата на производството по издаването им, развила се пред наказващия орган. Спазени са формата и редът при постановяването им.

Настоящата съдебна инстанция приема, че при съставянето на АУАН са спазени изискванията на чл. 42 от ЗАНН, а при издаването на атакуваното НП - тези на чл. 57 от ЗАНН. Самото нарушение е описано точно и ясно, както словесно, така и с посочване на правната му квалификация. Съдържанието на АУАН и НП при описание на процесното деяние е идентично, като изрично е посочено че на визираните в тези два акта дата и място, дружеството-жалбоподател е държало тютюневи изделия с надпис, който съдържа думите „Duty free”. Съдържими в описателната част са фактически твърдения за тези обективни признаци, така и за предмета на нарушението – нарязан тютюн за цигари (тютюнево изделие по смисъла на легалната дефиниция на Закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия (ЗТТСИ) - § 1, т. 4 от Допълнителните разпоредби (ДР), а като такова представлява и акцизна стока, т.е. за която се дължи акциз, на основание чл. 4, т. 1, вр.чл. 2, т. 2 от ЗАДС) със специфичните външни белези - надпис на пакетите. Следователно нарушението е описано по начин, даващ възможност

на наказаното лице да възприеме в цялост признаците на същото и да организира адекватно правото си на защита. А що се отнася до изложените в НП твърдения за размера на дължимия акциз за процесното количество тютюн, вярно за първи път, но тъй като този факт е релевантен за преценката относно наказанието, обвързва единствено компетентността на АНО и в крайна сметка не касае пряко деятелност, за която лицето е привлечено към административнонаказателна отговорност, поради което и не може да обоснове противоречие между обстоятелствата в НП и възведените в АУАН, явяващо се предпоставка за незаконосъобразността на санкционния акт и неговата отмяна.

Фактът, че при посочване на нарушената правната норма, наказващият орган не е изписал конкретната хипотеза на чл. 123, ал. 6 от ЗАДС, не води до различни правни изводи, тъй като този подход не засяга правото на защита на наказаното юридическо лице, защото в НП се съдържат конкретните факти по случая (кога, къде, кой, как, при какви обстоятелства, какво е извършил). Тези конкретни факти са надлежно квалифицирани като нарушение по чл. 123, ал. 6 от ЗАДС. Т.е. налице е пълно съответствие между описанието на нарушението от фактическа страна и законовата разпоредба, която е нарушена.

За пълнота следва да се посочи, че представител на дружеството-жалбоподател не е присъствал при съставяне на АУАН и същият е съставен при условията на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН след като служителите на АНО са предприели всички възможни действия за осигуряване присъствието на представител на дружеството-жалбоподател при съставяне на АУАН. Дори да се приеме, че при съставянето на Акта е допуснато нарушение на административнопроизводствените правила и по-специално на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, то не е довело до ограничаване правото на дружеството-нарушител да се защити във връзка с отразените в Акта констатации, въз основа на които е била ангажирана и неговата административнонаказателна отговорност, тъй като Актът (според приложените по делото материали) на 17.07.2023 година е бил подписан и надлежно връчен лично на управителя на „Стил-БГ” ЕООД, който е имал възможност да се запознае с него. С оглед на изложеното и тъй като поради тази причина не се явява съществено, това нарушение не е довело и до незаконосъобразност на НП, издадено въз основа на него. Т.е. дружеството-жалбоподател е организирано адекватно защитата си срещу

процесното НП с факта на депозиране на Жалба срещу същото. Съществени са само тези нарушения, които ако не бяха допуснати, биха довели до друг резултат. Кое то в случая не е така.

АУАН правилно е съставен при условията на чл. 40, ал. 4 от ЗАНН в отсъствие на свидетели, тъй като нарушението е установено въз основа на официални документи.

Актът и НП са издадени от компетентни органи съгласно чл. 37, ал. 1, б. „а” от ЗАНН, вр.чл. 128, ал. 2 от ЗАДС и чл. 47, ал. 1, б. „а”, вр.ал. 2 от ЗАНН, вр.чл. 128, ал. 3 от ЗАДС. Актовете, с които се установяват нарушенията по цитирания нормативен акт, се съставят от митническите органи. В процесния казус е установено, а и не е спорно между страните, че към 10.07.2023 година актосъставителят М. В. С. е заемала длъжността „Главен инспектор в Отдел „МРР” в Териториална дирекция Митница Пловдив при Агенция „Митници””, т.е. била е митнически орган. Иначе казано М. С. е компетентен орган по смисъла на чл. 128, ал. 2 от ЗАДС, която норма пряко оправомощава митническите органи да съставят АУАН за констатиране от тях нарушения по ЗАДС, включително за нарушения по чл. 123, ал. 6 от ЗАДС, каквато правна квалификация се сочи и за процесното санкционирано с обжалваното НП. Лицето, подписало НП – Диана Димитрова Стоянова, е заемало към момента на издаването му длъжността „Началник на Отдел „МРР” в Териториална дирекция Митница Пловдив” и деянието е извършено в зоната на отговорност на Териториална дирекция Митница Пловдив.

При издаването на Акта и НП са спазени предвидените от разпоредбите на ал. 1, изречение второ и ал. 3 на чл. 34 от ЗАНН срокове. Т.е. съобразени са и приложимите давностни срокове, регламентирани в чл. 34 от ЗАНН за всеки от актовете, съставени при спазване на съответния срок. Съгласно разпоредба на чл. 36, ал. 1 от ЗАНН, административнонаказателно производство се образува със съставяне на АУАН, като ал. 2 на същия член въвежда забрана без приложен Акт АНП да не се образува освен в случаите, когато производството е прекратено от Съда или Прокурора или Прокурорът е отказал да образува наказателно производство и е препратено на наказващия орган. Анализът на цитираната разпоредба обуславя извод, че не може да бъде образувано административнонаказателно производство без издаване на АУАН, като единствено изключение от това правило е образуването на административнонаказателно производство когато производството е прекратено от Съда или Прокурора или Прокурорът е отказал да образува наказателно производство и е изпратено на наказващия орган. Не е налице обаче забрана за издаване на АУАН при прекратено наказателно производство или при отказ да се образува такова, а само една правна

възможност за органа да издаде НП само въз основа материалите от преписката.

В конкретния случай АНО правилно е издал АУАН. Посоченото по-горе в настоящото изложение Постановление, ведно с преписката, са изпратени по компетентност на Териториална дирекция Митница Пловдив с оглед произнасяне относно наличието на административно нарушение. За пълнота следва да се посочи, че пречката по чл. 84 от ЗАНН, вр.чл. 24, ал. 1, т. 6 от НПК, няма да е налице, тъй като разпоредбата изрично изисква спрямо същото лице за същото деяние да е налице Постановление за прекратяване, докато в случая не е налице идентичност на деянията. В контекста на изложеното, не може да се приеме, че извършителят е бил известен на съответните контролни митнически органи до момента на изпращане на преписката на Териториална дирекция Митница Пловдив, тъй като проверката на 21.03.2023 година е била извършена не от служители на тази Агенция, а от полицейски служители при РУ - Свиленград. За контролните органи на Териториална дирекция Митница Пловдив нарушителят е станал известен при получаването на Постановлението на Прокурора на 16.05.2023 година и от тази дата до съставянето на Акта на 10.07.2023 година, тримесечният срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН не е изтекъл.

В случая не е нарушен принципът, залегнал в чл. 4, § 1 от Протокол № 7 към Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи (ЕКЗПЧ). Съгласно чл. 33, ал. 2 от ЗАНН, при констатиране на признак/признаци на извършено престъпление административнонаказателното производство се прекратява, а материалите се изпращат на съответния Прокурор. В конкретния случай още със започване на проверката от полицейските органи са били установени признаците на престъпление от общ характер - такова по чл. 234, ал. 1 от НК, за което е проведено и разследване в рамките на горепосочената преписка. Впоследствие след отказа да се образува ДП поради преценка на държавното обвинение, че липсва извършено престъпление поради маловажност на случая, но пък са налични данни за извършено административно нарушение, наблюдаващият Прокурор е упражнил правомощията си по закон - а именно чл. 243, ал. 3 от НПК и е изпратил делото на АНО за реализиране на административната отговорност. АНО е образувал АНП със съставянето на АУАН и е издал НП, предмет на настоящото дело.

В този ред на мисли следва да се посочи, че не е налице хипотезата на налагане на две наказания за едно и също деяние, развита от адвокат Д. в пледоарията му пред настоящия Съдебен състав и в Писмената му защита, тъй като в прерогативите на АНО е да прецени колко АУАН, респ. НП да състави, респ. издаде за извършените деяния, касаещи различен предмет на нарушението. Отделно от това в случая не се касае за дублирани на наказания за едно и също деяние, тъй като предметът на двете НП е различен – цигари и нарязан тютюн за цигари. Също така по различен ред е реализирана административнонаказателната отговорност на дружеството-жалбоподател: АУАН за цигарите е съставен от полицейските органи и след получаването му от АНО той правилно е пристъпил към издаване на НП, а Постановлението на Прокурора, ведно с преписката е получено на по-късен етап от АНО, което е наложило издаване на процесното НП. Поради изложеното Съдът намира, че цитираното от адвокат Д. Решение на СЕС е неотнормосимо към настоящия правен спор.

Предвид изложеното липсват предпоставки за отмяна на процесуално основание поради недостатък във формата на акта или допуснато друго процесуално нарушение от категорията на съществените такива, рефлектиращо върху правото на защита на санкционираното лице, респ. довело до неяснота и неопределеност на фактите, подлежащи на доказване. Ето защо, съобразно изложените правни аргументи, решаващият Съдебен състав обосновава формира правен извод, че процесното НП не страда от формални недостатъци, в резултат на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, поради което се явява изцяло законосъобразен от процесуалноправна страна, акт. От тук, съответно липсват формални основания за неговата отмяна.

ПО ПРИЛОЖЕНИЕТО НА МАТЕРИАЛНИЯ ЗАКОН

–

Правилна е и дадената от АНО материалноправна квалификация на извършеното процесно нарушение. Тежестта за установяване на конкретното деяние, съставляващо административно нарушение, неговият извършител и предметът на нарушението, е на АНО, който следва да проведе пълно доказване на спорните факти, което в настоящия случай е сторено.

По съществото на спора, Съдът намира, че с деянието си дружеството-жалбоподател е осъществило от обективна страна, административнонаказателния състав, вменен му в отговорност, а именно: предвиденият в чл. 123, ал. 6 от ЗАДС, първи фактически състав – „държи акцизни стоки с надпис, съдържащ думите „Duty free””. Същият то е реализирало държейки ги в търговски обект, който то стопанисва, следователно и в своя фактическа власт. Такава е и правна квалификация, възприета от АНО, която е изцяло правилна, както правилни са и направените изводи за извършеното деяние, неговото авторство в лицето на дружеството-жалбоподател и съответно за съставомерността на последното, консумиращо съвкупните признаци на съответната санкционна норма - горе посочени, които ясно, конкретно и точно е обективирал в постановения от него санкционен акт - НП. Правната норма на чл. 126 от ЗАДС е санкционна и предвижда наказание – „Имуществена санкция” за всяко юридическо лице, извършило дейност и/или действия, с предмет акцизни стоки и за същите установена е пряка, изрична забрана в закона съгласно чл. 99, ал. 2 от ЗАДС, според чиято новела се забраняват, конкретно в т. 4 – държането, пренасянето, превозването, предлагането и продаването на тютюневи изделия, но за особена категория от тези стоки, предвидени за продажба в обекти за безмитна търговия, а именно означените „с надпис, който задължително съдържа думите „Duty free””. Адресат на обсъжданата забрана са всички административнонаказателноотговорни лица, без значение от правосубектността им – физически или юридически лица и ЕТ, т.е. всички лица. Обсъждането е релевантно за определяне правния режим на тютюневите изделия, какъвто в случая е и предметът на конкретното нарушение и за това не се спори между страните, като наред с общата регламентация в ЗАДС, приложими в настоящия казус са и специални нормативни актове - ЗТТСИ и Закон за безмитната търговия (ЗБТ), както и ЗДДС и Правилника за неговото прилагане. Действащата правна уредба предвижда тютюна за цигари/тютюнево изделие - акцизна стока, когато те са предназначени за търговските обекти, лицензирани за безмитна търговия, да се продават само с поставен върху потребителската опаковка надпис, съдържащ задължително думите „Duty free” съгласно чл. 22, ал. 1 от ЗБТ. Местоположението, видът както и лицензирането на тези обекти се определя от Министъра на финансите (чл. 2, чл. 13 от ЗБТ). По делото няма спор, както

и категорично доказано от събраните безпротиворечиви доказателства е, че точно такъв и от тази категория е и предметът на конкретното нарушение, като по обективен признак и външни белези процесното количество пакети нарязан тютюн за цигари, държани зад щанда в търговския обект, стопанисван от дружеството-жалбоподател, отговаря на указаните критерии. И това е така, предвид факта за обективното наличие върху пакетите на материализирания надпис „Duty free”. В тази насока, категорични са данните от Протокола за доброволно предаване и от Фотоалбума, както и от свидетелските показания, дадени от свидетелите И. А. Т. и Р. А. К., които са вътрешно и външно непротиворечиви и установяват - безспорно, посоченото фактическо обстоятелство, както и разкриването на този тютюн за цигарите в търговския обект, стопанисван от дружеството-жалбоподател.

Правните изводи за осъществяване на съставомерното изпълнително деяние - държи, което е чисто фактическо действие, се налагат от факта за местонахождението на тютюна за цигарите зад щанда в търговския обект, стопанисван от дружеството-жалбоподател, което разкрива, че с поставянето им там и в близост до мястото, където се извършват продажбите на стоки, е с цел извършване на търговска дейност с тях, а не за лични нужди (нелогично звучи твърдението на управителя Благоев, че процесният тютюн е за лична употреба, тъй като ако беше така нормално и житейски издържано би било той да е поставен някъде в близост до личните вещи на управителя, а не зад щанда, на който се извършват търговските продажби в магазина. В тази връзка Съдът не дава вяра на изложеното от адвокат Д. в Писмената му защита, че управителят на дружеството не знаел за съдържанието на полиетиленовата торба, тъй като той е показал местоположението ѝ след като е бил информиран от полицейските служители за целта на проверката - акцизни стоки). С това свое действие, безспорно е обективирало възможността да се разпорежда с тях, а с това субсумирано е и тяхното държане. В тази допустима изпълнителна форма, предвидена и в ал. 6 на чл. 123 от ЗАДС се е изразило конкретното нарушение, покриващо признаците от фактическия състав на самостоятелно административно нарушение, очертано с диспозицията на цитираната правна разпоредба. И поради това, че тази му дейност е в пряк разрез с установената забрана в чл. 99, ал. 2, т. 4 от ЗАДС (да не държат или съответно превозват, предлагат, продават стоки с надпис, съдържащ думите „Duty free”), неизпълнението на която се

санкционира от норма на чл. 123, ал. 6 от ЗАДС, от тук налага се безпротиворечив правен извод да е осъществено твърдяното – виемено на дружеството-жалбоподател административно нарушение. Налице е съставомерно деяние, покриващо признаците на нарушение по ЗАДС, с посочената правна квалификация. От тук и категоричният пряк извод за противоправното поведение на дружеството-жалбоподател. И тъй като по делото, категорично доказано е и обстоятелството за обозначаване с надпис, съдържащ сумите „Duty free” на процесните пакети тютюн за цигари, всички те държани от дружеството-жалбоподател, същевременно не се установи, „Стил-БГ” ЕООД в качеството на юридическо лице да е имало правно основание, с оглед разпоредбите на ЗАДС, да държи или да притежава тези стоки, съдържащи указания надпис „Duty free”, поради това напълно обосновано и безспорно Съдът формира правния си извод за неизпълнение на задължението на субекта (юридическо лице) и за нарушаване на законовата забрана, произтичаща от специалния закон - ЗАДС. По изложените съображения, решаващият Съдебен състав приема, че деянието на жалбоподателя „Стил-БГ” ЕООД е съставомерно от обективна страна и със същото то е консумирало административнонаказателния състав на чл. 123, ал. 6, предложение първо от ЗАДС.

Деянието е съставомерно от обективна страна, като с оглед обстоятелството, че е ангажирана административнонаказателната отговорност на ЕООД, доколкото се касае за обективна отговорност, не следва да се обсъжда въпроса за субективната страна на деянието. Т.е. отговорността за нарушението на юридическото лице е безвиновна, обективна и не подлежи на изследване от субективна страна - установяването на предвидените в санкционната норма обстоятелства от обективна страна, влече съответно административнонаказателна отговорност за този субект (в този смисъл е Решение № 154 от 15.03.2018 година по КАНД № 342/2017 година на Административен съд – Хасково, докладчик Съдията Кремена Костова-Грозева).

Следва да се посочи, че дори и управителят на дружеството-жалбоподател да не е знаел за процесния тютюн, то това обстоятелства е ирелевантно с оглед безвиновната отговорност на нарушителя, който е юридическо лице.

ПО РАЗМЕРА НА НАКАЗАНИЕТО

За така установеното и доказано за извършено в хода на съдебното производство, административно нарушение, на дружеството-жалбоподател е наложено и съответното административно наказание, съгласно предвиденото в приложимата санкционна норма, а именно: на основание чл. 123, ал. 6 от ЗАДС – Имуществена санкция в размер на 1 000 лв. Санкцията, регламентирана в закона, според новелата на чл. 123 от ЗАДС е дефинирана, обвързано с двойния размер на дължимия акциз, за предмета на нарушението, като е фиксиран и конкретен минимален праг, не по-малко от 1 000 лв. Наложена Имуществена санкция е индивидуализирана в минималния размер, посочен в ЗАДС, тъй като двойният размер на дължимия акциз, за предмета на нарушението, е равен на 167 лв., при единична стойност на акциза – 83.50 лв. Посочената сума е определяема, според стойността на размера на акциза - дължимия, пресметнат от митническите органи за процесния тютюн за цигари, законосъобразно, според правилата на действащото материално законодателство – чл. 41, вр.чл. 29, ал. 2, вр.чл. 38, ал. 1 от ЗАДС, както е видно от приложената справка – Служебна бележка на Отдел „Акцизна дейност”, касаещи определяне на дължимия акциз според индивидуалното конкретно количество на тютюна. Поради това и при липса на наведени възражения от страна на дружеството-жалбоподател, както и събрани обратни доказателства, Съдът приема за доказан този размер на дължимия акциз за процесното тютюнево изделие.

Вече се посочи, в цифровото си изражение на двойния размер на дължимия акциз, при доказаните стойности съответно 167 лв./ 83.50 лв. - единичен, очевидно е под законоустановения праг на минимума на санкцията – 1 000 лв., поради което приложимото наказание е минималният размер, предвиден в ЗАДС. В този смисъл санкцията е законосъобразно и правилно определена, съответно справедлива, като АНО е индивидуализирал наказанието, отчитайки смекчаващите обстоятелства. А предвид установеният в закона минимален размер, не е налице и правна възможност за неговото намаляване. В контекста на последния аргумент ирелевантно и не подлежи на съобразяване и ф и н а н с о в о състояние на

дружеството-жалбоподател. Последното наред с отчитане и на други смекчаващи обстоятелства, каквито несъмнено са налице съобразно установеното по делото, свързани със съдействие на контролните органи и наличието само на едно друго нарушение, не могат да обусловят определяне на наказанието в друг различен по-нисък размер, нито квалификация „маловажност на случая” по смисъла на чл. 28, вр. § 1, ал. 1, т. 4 от ДР на ЗАНН (в този ред на мисли е неоснователно наведеното от адвокат Д. възражение в Писмената му защита в тази насока). Според Съда, в смисъла на предходните разяснения, не се установяват материалноправните предпоставки на института на маловажността. Изложените правни съображения, налагат и потвърждаване на НП в частта по наложената санкция по т. 1 – Имуществена санкция в размер 1 000 лв. Така определеното административното наказание Съдът намира за правилно с оглед постигане на предвидените в чл. 12 от ЗАНН цели на административното наказание – да предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред и да се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани.

Нарушението не е маловажно. Специалният състав на маловажно административно нарушение по чл. 126б от ЗАДС изключва приложимостта на общата разпоредба на чл. 28 от ЗАНН, според която за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. За да е налице маловажност по смисъла на чл. 126б от ЗАДС, следва двойният размер на акциза за стоките - предмет на нарушението, да не надвишава 100 лв. Освен това за разлика от маловажните нарушения по чл. 28 от ЗАНН, чл. 126б, ал. 1 от ЗАДС не допуска освобождаване от административнонаказателна отговорност, а предвижда налагане на административно наказание с Фиш по реда и в размерите, установени в чл. 39, ал. 2 от ЗАНН. По пряк аргумент от действащата изрична разпоредба в специалния приложим закон - ЗАДС, чл. 126б от същия, която норма в своята ал. 2 съдържа легална дефиниция на маловажните случаи на нарушения, в хипотези на лимитативно изброени в нея административнонаказателни състави, установявайки обективен критерий за тях, а именно: двойният размер на акциза за стоките - предмет на нарушението, да не надвишава 100

лв. В кръга на визираните в чл. 126б, ал. 1 от ЗАДС нарушения е включено и това по чл. 123 от ЗАДС, каквато е водещата квалификация и настоящото във фактическия състав на ал. 6 от същата норма, санкциониран с обжалваното НП. И тъй като доказанието по делото дължим акциз на държания от дружеството-жалбоподател тютюн за цигари - общо, в двойния си размер възлиза на сумата 167 лв., в която си стойност, безспорно надвишава указания минимум от 100 лв., поради което по дефиниция от закона изключено е квалифицирането му за „маловажен случай“. В случая ирелевантни са всички останали смекчаващи отговорността обстоятелства, каквито действително се установяват в конкретиката на казуса - добросъвестното поведение на законния представител на дружеството-жалбоподател – не възпрепятства проверката или опитва да я осуети по някакъв начин, само едно подобно нарушение, съдействие за разкриване на обективната истина, като изброените не подлежат на обсъждане от Съда и не биха могли да се съобразяват, по пряк аргумент от закона, на основание чл. 126б от ЗАДС, както вече се посочи, тъй като процесното нарушение не попада в хипотезата на действащото легално определение за маловажен случай, установено в цитираната правна норма от специалния нормативен акт.

Независимо от изложеното Съдът ще изложи и мотиви досежно неприложимостта на чл. 28, вр. § 1, ал. 1, т. 4 от ДР на ЗАНН. Преценката за липса на основания и предпоставки за квалифициране на конкретния случай като маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, е изразена мълчаливо от АНО с факта на издаването на НП, респ. налагането на санкции на извършителя на нарушението. Отсъствието на изложени мотиви в тази насока, от негова страна, не съставлява процесуално нарушение. Извод, следващ по аргумент от чл. 57 от ЗАНН – процесуалната норма, лимитираща задължителните реквизити на НП. От друга страна, съобразявайки признаците на осъществения фактически състав на административно нарушение, процесното деяние не разкрива обществена опасност, по-ниска от обичайната за този род нарушения, нито пък изобщо липса на такава, поради което не съставлява маловажен случай, според Съда. Отделно от това, в случая се касае за формално нарушение - на просто извършване и като релевантен аргумент отчита се и се цени характерът на обществените отношения, засегнати от конкретната простъпка - административнонаказателна, с оглед действащия режим на митническия контрол - в сферата на отношенията,

ползващи се със засилена защита, който и пряко е свързан с охраняването на публичните, фискални интереси на Държавата. Ето защо, Съдът намира за съответна на закона преценката на АНО по чл. 28 от ЗАНН, поради което не е налице това материалноправно основание за отмяната на НП, като неправилно санкциониращо маловажен случай на нарушение. От тук и крайният правен извод да е законосъобразно, правилно и обосновано издаденото НП, поради което не са налице предпоставки за неговата отмяна в резултат на неправилно приложение на материалния закон. Поради това липсват предпоставки за преквалифициране на нарушението като маловажно по смисъла на чл. 28, вр. § 1, ал. 1, т. 4 от ДР на ЗАНН.

По отношение на постановеното отнемане в полза на Държавата на предмета на нарушението – тютюн за цигари, то тази мярка също е законосъобразно наложена, при наличие на разпореждане с регламента на чл. 124, ал. 1 от ЗАДС, в лимитативното изброяване на който фигурира и административнонаказателния състав на чл. 123, ал. 6 и др. Правната разпоредба е императивна и обвързва във всички случаи указаното разпореждане с този тютюн за цигари, както правилно е подходил и АНО, позовавайки на същата норма, като друго различно разрешение не следва и предвид доказаното извършване на конкретното митническо нарушение, обвързано с приложението ѝ. Поради това НП е правилно, обосновано и законосъобразно и в частта си по т. 2 - относно отнемането на 20 броя пакети с нарязан тютюн за цигари марка „George Karelias and Sons”, всички с надпис, който съдържа думите „Duty free”.

Изложеното в предходния абзац относно законосъобразното прилагане на мярката по чл. 124, ал. 1 от ЗАДС, се отнася и до наложеното в т. 3 лишаване от право на дружеството-жалбоподател да упражнява дейност с акцизни стоки за срок от 1 месец в процесния търговския обект, наложено на основание чл. 124а, ал. 1 от ЗАДС.

Относно разноските:

При този изход на делото не се дължат разноски на дружеството-жалбоподател.

По делото се констатираха действително направени разноски от страна на АНО в размер 80 лв. за юрисконсулство възнаграждение.

Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН в съдебните

производства пред районния съд страните имат право на присъждане на разноси по реда на Административнопроцесуалния кодекс (АПК). Съгласно чл. 143, ал. 4 от АПК, когато Съдът отхвърли оспорването или оспорващият оттегли Жалбата, подателят на Жалбата заплаща всички направени по делото разноси, включително минималното възнаграждение за един адвокат, определено съгласно Наредбата по чл. 36, ал. 2 от ЗА, ако другата страна е ползвала такъв. От изложеното следва, че в полза на АНО действително следва да бъдат присъдени разноси за юрисконсултско възнаграждение. Съгласно чл. 144 от АПК субсидиарно се прилагат правилата на ГПК.

Т.е. основателно е искането, направено от страна на АНО, за присъждане на разноси, които са в размер на 80 лв. Присъденият размер трябва да бъде справедлив и обоснован. Съобразно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, към която препраща чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр.чл. 37 от Закона за правната помощ, за този вид работа е предвидено възнаграждение от 80 лв. до 150 лв. Не е налице правна и фактическа сложност на делото, работата на юрисконсулта по това дело се състоеше в явяване в едно съдебно заседание и представяне на писмени доказателства, поради което юрисконсултско възнаграждение в посочения размер е справедливо.

Сумата следва да се присъди в полза на Агенция „Митници” в качеството ѝ на юридическо лице съгласно чл. 3, ал. 1 от Устройствения правилник на Агенция „Митници”, в чиято структура се намира издателят на потвърденото НП.

По отношение на Решението в частта за разностите АНО не може да иска изменение, тъй като по делото не бе представен Списък на разностите от тяхна страна.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 1, вр.ал. 2, т. 5 и ал. 9 и чл. 63д, ал. 1, вр.ал. 4 от ЗАНН, Съдът в настоящия си състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА като правилно и законосъобразно НП № BG2023/3000-554/НП от 18.09.2023 година на Началника на Отдел „МРР” в Териториална дирекция Митница – Пловдив при Агенция „Митници”, с което на „Стил-БГ”

ЕООД с ЕИК 126641669, със седалище и адрес на управление: град Свиленград, ул.„Продан Таракчиев” № 1, област Хасково, представлявано от управителя Благомир Г. Благоев, за нарушение на чл. 123, ал. 6 от ЗАДС е наложено административно наказание „Имуществена санкция” в размер на 1 000 лв. (т. 1), на основание чл. 124, ал. 1 от ЗАДС са отнети в полза на Държавата 20 броя пакети с нарязан тютюн за цигари марка „George Karelias and Sons”, всички с надпис, който съдържа думите „Duty free” (т. 2) и на основание чл. 124а, ал. 1 от ЗАДС е лишено от право да упражнява дейност с акцизни стоки за срок от 1 месец в търговски обект – магазин, находящ се на главен път Е 80, паркинг „Генералово”, област Хасково (т. 3).

На основание чл. 63д, ал. 1, вр.ал. 4 от ЗАНН, ОСЪЖДА „Стил-БГ” ЕООД с ЕИК 126641669, със седалище и адрес на управление: град Свиленград, ул.„Продан Таракчиев” № 1, област Хасково, представлявано от управителя Благомир Г. Благоев, ДА ЗАПЛАТИ на Агенция „Митници” с адрес: град София, ул.„Георги Сава Раковски” № 47, сумата от 80 лв., представляваща направените разноските за юрисконсултско възнаграждение по АНД № 607/2023 година на Районен съд - Свиленград.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на жалбоподателя „Стил-БГ” ЕООД с ЕИК 126641669, със седалище и адрес на управление: град Свиленград, ул.„Продан Таракчиев” № 1, област Хасково, представлявано от управителя Благомир Г. Благоев, за присъждане на разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Хасково в 14-дневен срок, който тече от получаване на Съобщението за постановяването му, с Касационна жалба на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____